

САМООРГАНІЗАЦІЯ ТА САМОВИХОВАННЯ ЯК ШЛЯХ ДО ЕФЕКТИВНОЇ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Високі темпи науково-технічного прогресу та зміни в соціальній, економічній, політичній та культурній сферах життя висувають нові вимоги до людини, спонукаючи її до інтелектуального розвитку, до особистісного та професійного зростання. Стрімкий прогрес науки передбачає наявність у кваліфікованого фахівця як відповідних знань, умінь і навичок, а й його націленості на досягнення високих результатів і прагнення постійному самовдосконаленню. Вченому, педагогу, лікарю та будь-якому іншому фахівцю необхідно йти в ногу з часом, встигати за інноваціями у своїй галузі.

Сьогодення в нашій країні, по незалежним від країни, здобувачів та освіти умовам, на жаль, нам надає можливість, в реалізації лише однієї форми навчання, як основної – дистанційної, але при всіх на перший погляд недоліках дистанційна форма навчання, отримала таку назву в першу чергу завдяки своїй "гнучкості" щодо вибору місця, часу, а іноді і темпу навчання.

У здобувачів освіти є можливість, долаючи територіальні та тимчасові труднощі, без відриву від виробництва за допомогою віртуального середовища Інтернету та різних технічних засобів вчитися дистанційно: проходити курси підвищення кваліфікації, здобувати першу, другу вищу або додаткову освіту. Таким чином, доступність даної форми навчання робить її з кожним роком дедалі більш популярною і звичною. Але очевидно, що до дистанційного навчання людина має бути готовою. Ми говоримо не тільки про технічну базу, про навички володіння комп'ютером та окремими програмами, а й про навички самостійної роботи. Важливими у процесі дистанційної освіти (ДО) є й навички самовиховання, такі як самопізнання, самоаналіз, самоконтроль, самоорганізація. Самопізнання передбачає оцінку своїх здібностей, розуміння свого потенціалу для поліпшення процесів запам'ятовування, концентрації уваги тощо.

Щоб вивчити напам'ять якийсь навчальний матеріал, здобувач освіти повинен зрозуміти, в якій формі йому легше сприймати інформацію — в аудіальній чи, можливо, візуальній. Якщо здобувач освіти може самостійно оцінити способи власного сприйняття, властивості своєї пам'яті, уваги, мислення, він зрозуміє, які дії необхідно зробити, щоб прискорити освітній процес. Під час ДО найкращі результати отримає той, хто використовує звичку самопізнання, вивчаючи навчальний матеріал. Аналіз власної поведінки, своїх дій з метою виявити найчастіші помилки, переосмислити та оптимізувати дії, щоб зробити ефективним процес навчання, — все це характеризує сформовану навичку самоаналізу.

Завдання здобувача освіти - зрозуміти та усунути причини цих помилок, якими може бути непорозуміння теми, неухважність тощо. Для концентрації уваги деякі психологи рекомендують робити пам'ятки з ключовими словами чи фразами, які можуть бути нагадуванням у тому, на що потім слід звернути увагу. Самоконтроль - це ще одна навичка, яка важлива на етапі контролю з боку викладача. Самоаналіз та самоконтроль особливо важливі за відсутності прямого контакту з педагогом. Ці навички використовує у процесі самостійної діяльності тоді, коли йому необхідно скласти графік свого навчання — визначити обсяг матеріалу, що вивчається, за певні терміни. Вміння організувати своє життя в цілому, уникаючи втрати часу, формує в людині такі якості особистості, як сумлінність, дисциплінованість та цілеспрямованість.

Під керівництвом: ас. каф. ПММО, О.В. Литвин